

Δημόκριτος 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δ ρ ᾱ ν προηρημένος.

δριμύς. Δριμύς, sharp, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,24) τὸν δὲ δ ρ ι μ ὺ ν μικρὸν καὶ περιφερῇ καὶ γωνιοειδῇ, σκαληνὸν δὲ οὐκ ἔχειν. Πρβλ. ὀξύς, στρυφνός.

δύειν (τύπ. δύνειν). Δύω, set, 'Ηράκλειτος 16 τὸ μὴ δ ὕ ν ὁ ν ποτε πῶς ἄν τις λάθοι; || **δύεσθαι.** Βυθίζομαι, sink, 'Εμπεδοκλῆς 54 αἰθήρ <δ' αὖ> μακρῇσι κατὰ χθόνα δ ὕ ε τ ο ῥίζαις.

δύνειν. Βλ. δύειν.

δύναμις 1 (συνών. ἰσχὺς, κράτος). Δύναμη/ἰκανότητα, power/ability, Παρμενίδης 9.2 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δ υ ν ᾱ μ ε ι ς ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς Φιλόλαος 11.2-4-17 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι . . . δ ὕ ν α μ ι ς καὶ τῆς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτων πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ . . . ἴδοις δὲ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἰσχύουσαν 2 (συνών. εὐσθένεια, ῥώμη, ἀντίθ. ἀσθένεια). Φυσικὴ δύναμη/ἀντοχή, natural strength/endurance, Μέλισσος 7(4) οὐδὲ ἔχει ἴσην δ ὕ ν α μ ι ν τῷ ὑγιεῖ Δημόκριτος 3.3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ προήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνηῇ, μηδὲ ἄσσο' ἂν πράσσει, ὑπὲρ τε δ ὕ ν α μ ι ν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωντοῦ καὶ φύσιν 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δ ὕ ν α μ ι ν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν. || **κατὰ δύναμιν.** Κατὰ δύναμη, (to) the best of one's ability, Δημόκριτος 261.2 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δ ὕ ν α μ ι ν χρὴ καὶ μὴ παριέναι. Πρβλ. δύνασθαι.

δύνασθαι (συνών. δυνατός εἰμι, ἰσχύειν, κρατύνειν, κρατεῖν). Μπορῶ/ἔχω τὴ δυνατότητα, can/be able, Ξενοφάνης 1.15 εὐξαμένους τὰ δίκαια δ ὕ ν α σ θ α ι προήσσειν 'Αλκμαίων 2.2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δ ὕ ν α ν τ α ι τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει προσάψαι Μέλισσος 6 εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἶη, ἐν εἶη ἂν εἰ γὰρ δύο εἶη, οὐκ ἂν δ ὕ ν α ι τ ο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα 'Αναξαγόρας 6.5 ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔστιν

εἶναι, οὐκ ἂν δύναιτο χωρισθῆναι Διογένης 2.8 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ . . . οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἢ δύναιτο Δημόκριτος 11.5 ὅταν ἡ σκοτίη (sc. γνώμη) μηκέτι δύνῃται μήτε ὁρῇ ἐπ' ἑλαττον μήτε ἀκούειν 248.2 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναιται δὲ ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πᾶσχειν εὖ 255.6 καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ὅσα οὐδεὶς ἂν δύναιτο καταλέξει 278.6 ὅταν γένηται (sc. ἔκγονα), ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ὡς δύναιται Ἀρχύτας 3.15 κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (sc. ὁ λογισμός) . . . πείσας ὅτι οὐ δύνασονται λαθεῖν. Πρβλ. δύναιμι. || οἱ δυνάμενοι. Οἱ ἰσχυροὶ/οἱ πλούσιοι, the strong/the wealthy, Δημόκριτος 255.1 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι Ἀρχύτας 3.11 διὰ τοῦτον (sc. τὸν λογισμὸν) οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυνάμενων. Πρβλ. πλούσιοι, μὴ ἔχοντες, πένητες. || μέγα δύνασθαι. Ἔχω μεγάλη ἰσχύ, have great influence, Δημόκριτος 95 τιμὰ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται.

δυνάσται. Ἀρχόντες μὲ δεσποτικὴ ἐξουσία, rulers with despotic power, Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης . . . ἐστὶ αἰρετωτέρη.

δυνατός (εἰμί) (συνών. δύνασθαι). Μπορῶ/εἶμαι ἱκανός, can/be capable, Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δύνατοί ἐσμεν κρίνειν τὰληθές. || **δυνατόν** (ἐστί). Εἶναι δυνατό, Δημόκριτος 250.2 ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δύνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ Ἀρχύτας 1.11 οὐ δύνατόν ἐστὶν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγὰς τινων ποτ' ἄλλαλα. || **τὰ δυνατά.** Αὐτὰ ποὺ μποροῦμε νὰ πράξομε/τὰ ἐφικτά, the possible/viable, Δημόκριτος 3.6 μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 191.6 ἐπὶ τοῖς δυνάτοισι οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παρεούσιν ἀρκέεσθαι.

δύο. Δύο, two, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δὲ οὐ γνώμας ὀνομάζειν Μέλισσος 6 εἰ γὰρ δύο εἴη, οὐκ ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 29 οὐ γὰρ ἀπὸ νώτοιου δύο κλάδοι